

Tale, før man har seet, hvorledes Forholdet vil stille sig med Hensyn til disse.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgfreds har Ordet for en kort Bemærkning.

M. Hage: Jeg skal kun sige, at min Grund til ogsaa at stemme mod Ministerens Forslag har jeg allerede fremhævet og det er den, at der ikke efter min Overbevisning er nogen Nødvendighed for nu at vedtage det, men at vi ganske rolig kunne lade det ligge, til vi atter komme sammen. Jeg skal imidlertid ikke anføre — og allermindst da jeg kun har Ordet for en kort Bemærkning — de forskjellige Grunde, hvorpaa jeg støtter min Paastand om, at det Klageste er at stemme mod dette Forslag af den høitærede Minister, saavelsom mod Forslaget af Udvalgets Fleertal om at gaae en høist forunderlig Omvei til Strøb om ad Middelfart; det svækker hele Spørgsmaalet, at dette Forslag ligger for, og jeg skal derfor opfordre de ærede Forslagsstillere til at tage det tilbage.

Bligen-Finecke: Jeg skal ikke forsøge paa at afveie de Interesser imod hinanden, som have gjort sig gjældende her idag og som navnlig ere komne til Orde gennem den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 4de Valgfreds (M. Andersen); jeg troer imidlertid ikke, at de bør være det Afgjørende, og jeg kan derfor give den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgfreds (M. Hage) Ret dertil, at hvor stor Betydning de end have for den enkelte Lokaltet, saa bør de dog forsvinde ligeoverfor Betragtninger af en anden og mere almindelig Natur. Jeg forlangte egentlig Ordet, fordi jeg fra den ærede Indenrigsminister hørte en Ytring, som forstrællede mig. Han sagde, at der ikke var noget Motiv, der kunde eller burde bevæge os — jeg hørte ikke ganske nøie, hvilket af de to Udtryk han brugte — til at gaae over Middelfart; han meente naturligtviis, at der efter hans Formening hidtil ikke var anført noget gyldigt Motiv, der veiede op mod, hvad der talte for Strøb-Fredericia; men naar han tillige udtalte, at der overhovedet ikke var noget Motiv for at gaae over

Middelfart — allsaa den korteste Vei til Sønderjylland — i Modsetning til den af Regjeringen foreslaaede Vei, saa kunde jeg ikke andet end finde mig nødsaget til at bede om Ordet. Det er saa ofte og med Rette blevet fremført, at en gjennemgaaende Sernbane vilde bethdelig medvirke til at knytte de forskjellige Landsdele sammen, og paa Grund af, at man har tillagt dette Raisonnement stor Betydning, er Sernbanelinien stedse bleven ført længere Ost efter og lagt, hvor den nu er, netop for at knytte Landsdelene til hinanden, Nørrejylland til Thyen, Thyen til Sjælland osv. Men er det rigtigt, at man ved en Sernbane kan knytte den ene Landsdeel nærmere og fastere til den anden, og er det rigtigt, at vi ved det, som hidtil er skeet i den Retning, vilde opnaae at knytte Jylland fastere til Derne end hidtil, saa er det ogsaa vist, at vi ved at faae den Linie, som er foreslaaet af Regjeringen og som medfører en længere Vei til Slesvig, istedetfor at faae den, som er foreslaaet af Fleertallet, have ladet denne Landsdeel staae i Skygge, som jeg fortrinsviis holder af at kalde Sønderjylland, fordi dette Navn er det meest betegnende. Jeg tillader mig allsaa at sige, at er det sandt og rigtigt, at vi ved Sernbaner knytte Landsdelene nærmere til hinanden, saa er det ogsaa givet, at vi ved at følge den Vei, som nu er foreslaaet af Regjeringen, fortrinsviis vilde knytte Nørrejylland til Derne fremfor til Sønderjylland, og dertil seer jeg for mit Vedkommende et Motiv til at stemme mod Regjeringens Forslag. Hvor stor Vægt jeg end tillægger Sammenknytningen mellem Jylland og Derne, saa er den efter min Overbevisning for Intet at regne mod den Betydning, der vilde ligge i, at vi knyttede Sønderjylland nærmere til os, og under den nuværende Tilstand, da de europæiske Hoffers Opmærksomhed er vakt for vore Forhold, kan det ikke udeblive, at en Beslutning af den Art, som her er Spørgsmaal om at fatte, vil indvirke paa deres Opfattelse af, hvorledes det danske Folk bedømmer denne Sag. Fatter det danske Folkething en Beslutning, hvorigjennem det giver tilkendelse, at det sætter større Priis paa Forbindelsen mellem Nørrejylland og Derne end paa Forbindelsen med Sønderjylland, saa er det Noget